

KÖRLERİN HİKAYESİ

ÇETİN ALTAN

Büyük dostum Prof.Sadun Aren, HG. Wells'in bir hikayesini anlattı. Dere tepe, dağ ova dolaşmasını seven tek gözlü bir adam varmış. Yürür yürür gidermiş, gider gider yürürmüş.

Bir gün uzaklarda renkleri karmakarışık bir köy görmüş; alacalı bulacalı garip bir köy. Yaklaşmış köye doğru. Yolları bir tuhaf, evleri bir tuhaf, insanları bir tuhafmış köyün...

Girince köyün içine anlamış meseleyi. Körler köyüymüş burası. Kadınların, erkeklerin, çocukların, velhasıl herkesin sınıksız kapalıymış gözleri...

Gezginci adam karar vermiş burada yaşamaya:

Hiç değilse benim bir gözüm var, diyormuş.

Körler ülkesinde şaşıl kral olur, derler. Ben de bunların başına geçer yaşarım.

...

Körlerin gözleri yokmuş ama elleri, kulakları, burunları çok hassasmış. Kendilerine göre kurdukları bir düzen içinde yuvarlanıp gidiyorlarmış.

Adam şaşkın hallerine bakıyormuş onların. Yürümeleleri, konuşmaları doğrusu başka türlüymüş.

...

Bir gün körlerden biri öteki körün malını aşırılmış. Sadece tek gözlü adam görmüş bunu. Bağırarak ilan etmiş:

- Filanca malını çaldı falancanın.

Körler:

- Nereden biliyorsun o kadar uzaktan duyulmaz ki, demişler.

- Ben duymadım, gördüm. Gözüm var benim. Görüyorum.

Körler göz diye, görmek diye bir şey bilmiyorlarmış. Uzun yıllar içinde çoktan unutmuşlar bu hissi.

- Ne demek görmek, demişler, nasıl görüyorsun yani, duyulmayacak mesafeden anlıyor musun ne olup bittiğini?

- Anlıyorum tabii...

- inanmayız, imtihan edeceğiz seni...

...

Adamı almışlar, uzakça bir yere dikmişler. Tecrübeleriyle biliyorlarmış o uzaklıktan hiçbir şeyin işitilmeyeceğini.

- Anlat bakalım, şimdi biz ne yapıyoruz, demişler.

Adam anlatmış:

- Oturuyorsunuz, konuşuyorsunuz, Şu ayağa kalktı, bu elini oynattı, beriki bacağını sallıyor vs...

Derken körler bir evin içine girmişler, bağırılmışlar:

- Anlatsana...

- İçeri girdiniz göremiyorum ki...

Körler bilmedikleri için içeri girmenin ne olduğunu:

- Ne olmuş yani içeri girmişsek. Elli santim fark etti, anlat anlat, demişler.

- Arada duvar var görmüyorum.

Körler :

- Sen atıyorsun, demişler. Demincek tesadüf etti.

Bak, şimdi bilemiyorsun.

- Çıkın dışarı, söyleyeyim.

- Bu kadar uzaktan duyunca ha içersi, ha dışarısı, ne çıkar yani...

- Ben duymuyorum, ben görüyorum, diyormuş adam.

- Öyle şey olmaz, demiler. Sende bir bozukluk var. Saçmalıyorsun, acayip şeyler söylüyorsun. Hekime muayene ettireceğiz seni...

...

Adamı yaka paça köyün hekimine götürmüşler. Hekim de kör tabii... Elleriyle yoklamaya başlamış adamı. Yoklamış ve parmaklarını adamın yüzünde gezdirirken:

- Buldum, demiş. Bozukluk burada...

Adamın açık olan gözünü kastediyormuş hekim ve:

- Saçmalaması bundan dolayı, diyormuş. Ben şimdi hallederim, düzeltirim onu...

Körler ülkesine kral olmaya kalkan gezginci zor bela kurtarmış kendini oradan.

Körler görenleri anlayamazlar. Saçmalıyor sanırlar ve onu da düzeltip kendilerine benzetmek için gözlerini çıkarmaya uğraşırlar.

NOT : yirmi sekiz yıl önce yazılmış bir yazı... "Geçip giderken" den...

DÜŞÜN !

KONUŞ !

DİNLE !

MÜMİN SEKMAN / HAYAT OKULU EĞİTİMLERİ